

Meritori exercici escolar

La història. Torroella de Montgrí, carretera enllà, ara. Havent robat les cendres, de Pol mort en un accident de trànsit, els seus amics Eric, Ona i Marcel volen llençar-les al mar, però es repensen i fugen a bord d'un Peugeot...

Les formes. Les seqüeles dels accidents de trànsit mai no són notícia. Formen part de la tragèdia individual de qui hagi sobreviscut, havent perdut una persona estimada. 'Les dues nits d'ahir' s'aplica a mostrar aquestes conseqüències en les vivències de tres joves. L'Eric, l'Ona i el Marcel personifiquen el desconcert davant una mort sobtada, el rebuig al dol, el sentiment de culpabilitat i la necessitat de fugir d'una realitat absurda. Semblant arsenal temàtic ha estat dramatitzat per un equip de quatre guionistes, i que el tàndem Pau Cruanyes & Gerard Vidal (Barcelona, 25 anys) ha convertit en una 'road movie' catàrtica. Amb eficaç ús de símbols (el foc inicial i l'aigua final, robatori de les cendres, el transvestisme, la suplantació de personalitat, la nit i la matinada, la piscina municipal) s'aconsegueix sintetitzar l'acció física i dramàtica d'una comèdia rabiosament juvenil. A

tot això, la intimista (i intimidant) àmbera en mà d'Ignasi Àvila, obliga l'espectador a ser el còmplice, un col·leguilla més, d'aquests joves irats. Diuen que 'Les dues nits d'ahir' és fruit d'un taller audiovisual en una de les escoles de cinema del país, que ha comptat amb l'assessorament de gent com Jonás Trueba, Carla Simón i Javier Rebollo. És a dir, joves mestres que tutel·len a incipients cineastes.

Aleshores, el Festival de Màlaga, que darrerament valida productes novells com aquest, s'ha convertit en la revalida acadèmica que atorga títols universitaris. Cineastes debutants amb un cert pedigree, a l'espera de la sempre difícil segona pel·lícula. Cal destacar la fresca naturalitat de la Judit

Les dues nits d'ahir

Directors:
Pau Cruanyes,
Gerard Vidal.
Intèrprets:
Judith Cortina,
Arnau Comas.
Espanya, 2019.
87'. Screenbox
Lleida. Visual
Art.

Cortina, Arnau Comas i Oriol Llobet. Un meritori exercici escolar. **El fons.** La mort, com la vida, també és cosa de joves.

La imatge. L'Eric, l'Ona i el Marcel nedant despullats a la piscina amb nens i nenes.

La frase. 'No haurien de marxar els animals joves abans que els vells', sosté l'Eric. Qui ha dit que la vida és lògica?

La recomanació. Degustadors de comèdies juvenils amb neguits, però, existencials.